

III. komentár: Tyrania Čínskej komunistickej strany

Úvod

Keď hovoríme o tyránii, väčšina Číňanov si spomenie na Čchin Š'-chuanga, prvého cisára dynastie Čchin. Za jeho tyranskej vlády sa pálili filozofické knihy a zaživa sa pochovávali konfuciánski učenci. Čchin Š'-chuangovo kruté zaobchádzanie s ľuďmi vychádzalo z politiky „podporiť svoju vládu všetkými možnými prostriedkami pod nebesami“³⁶. Takáto politika zahŕňala štyri hlavné stránky: neprimerane vysoké dane; plytvanie ľudskou pracovnou silou na megalomanské projekty (ktoré ho mali presláviť); brutálne mučenie podľa krutých zákonov a trestanie dokonca aj členov rodín a susedov páchatel'ov; ovládanie ľudských myslí a blokovanie všetkých možností slobodného myslenia a prejavu, pričom dochádzalo k páleniu kníh a pochovávaniu učencov zaživa. Za Čchin Š'-chuangovej vlády mala Čína asi desať miliónov obyvateľov, pričom na cisárov príkaz bolo vyše dvoch miliónov ľudí odvedených na nútené práce. Čchin Š'-chuang preniesol svoje kruté zákony do intelektuálnej sféry a zakázal slobodu myslenia v obrovskom rozsahu. Počas jeho vlády boli tisíce konfuciánskych učencov a úradníkov zabitých za kritizovanie vlády.

Násilie a ukrutnosti ČKS dnes sú ešte tvrdšie ako za čias despotickej dynastie Čchin. Filozofiou ČKS je filozofia boja a jej vládnutie bolo založené na množstve „triednych bojov“, „líniových bojov“ a „ideologických bojov“, či už v Číne alebo smerom k iným krajinám. Mao Ce-tung, prvý vodca ČKS od ustanovenia Čínskej ľudovej republiky (ČĽR), to prehlásil veľmi jasne: „Čím sa už len môže cisár Čchin Š'-chuang chváliť? Zabil iba 460 konfuciánskych učencov, ale my sme zabili 46 000 intelektuálov. Sú ľudia, ktorí nás obviňujú, že praktizujeme diktatúru ako cisár Čchin Š'-chuang a my to všetko priznávame. Je to tak. Škoda, že nás za to nikto nepochválil, takže sme to museli spraviť sami.“³⁷

Podme sa pozrieť na 55 ťažkých rokov pod nadvládou ČKS. Keďže zakladajúcou filozofiou ČKS je filozofia „triedneho boja“, od chvíle, keď prevzala moc, urobila všetko možné, aby mohla páchať genocídu na celých spoločenských triedach, a aby pomocou prostriedkov násilnej revolúcie dosiahla svoju vládu teroru. Zabíjanie a vymývanie mozgov sa použilo na potlačenie akýchkoľvek presvedčení odlišujúcich sa od komunistickej teórie. ČKS organizovala jedno politické hnutie za druhým, aby samu seba vykreslila ako neomylnú, takmer ako božstvo. Nasledujúc svoju teóriu triedneho boja a násilnej revolúcie páchala politické čistky na disidentoch a spoločenských triedach, ktoré jej oponovali. Pritom používala násilie a podvody, aby prinútila všetkých Číňanov stať sa poslušnými sluhami jej despotickej vlády.

I. Pozemková reforma – odstránenie triedy veľkostatkárov

Sotva tri mesiace po založení komunistickej Číny vyhlásila ČKS, ako jeden z bodov svojho celonárodného programu pozemkovej reformy, úmysel odstrániť triedu veľkostatkárov. Stranícky slogan „pôdu roľníkom“ podporoval sebeckú stránku roľníkov, ktorí nevlastnili pôdu a povzbudzoval ich, aby všetkými možnými prostriedkami bojovali proti vlastníkom pôdy, a aby si nevšimali morálne dôsledky svojich činov. Kampaň pozemkovej reformy priamo vy-

³⁶ Z „Kroniky jedál a komodít“ v História skoršej dynastie Chan (Chan Šu). „Všetko pod nebesami“ sa vzťahuje na Čínu za vlády cisárov.

³⁷ Čchien Po-čcheng, Orientálna kultúra, štvrté vydanie (2000).

žadovala odstránenie triedy veľkostkárov a zaradila vidiecke obyvateľstvo do rôznych spoločenských tried. Dvadsať miliónov vidiečanov po celej krajine bolo označených za „veľkostkárov, bohatých roľníkov, reakcionárov alebo za kriminálne živly“. Títo noví „vyvrheli“ čelili diskriminácii, ponižovaniu a strate všetkých občianskych práv. Spolu s tým, ako sa program pozemkovej reformy rozširoval do vzdialenejších oblastí a dedín s etnickými menšinami, rozširovala sa rýchlo aj organizácia ČKS. Stranícke výbory v mestách a stranícke pobočky na vidieku sa rozšírili po celej Číne. Stali sa „hlásnou trúbou“ inštrukcií Ústredného výboru ČKS a stáli v prvej línii triedneho boja, keď podnecovali roľníkov, aby povstali proti svojim veľkostkárom. Počas tohto hnutia zomrelo takmer 100 000 veľkostkárov. V niektorých oblastiach pozabíjali roľníci spolu s ČKS celé rodiny veľkostkárov, bez ohľadu na pohlavie či vek. Bol to ich spôsob úplného vyhladenia triedy veľkostkárov.

ČKS medzitým spustila prvú vlnu propagandy, vyhlasujúc, že „predseda Mao je veľký spasiteľ ľudu“, a že „iba ČKS môže zachrániť Čínu.“ Vďaka politike ČKS dostali roľníci bez pôdy počas pozemkovej reformy to, čo chceli – žali výsledky bez predošlej práce a lúpili bez akýchkoľvek obmedzení. Chudobní roľníci pripisovali ČKS zásluhu za zlepšenie svojich životných podmienok, a preto akceptovali propagandu ČKS, že strana pracuje v záujme ľudu.

Pre majiteľov novozískanej pôdy nemali dobré časy „pôdy roľníkom“ dlhé trvanie. V priebehu dvoch rokov prinútila ČKS roľníkov zúčastniť sa mnohých hnutí, ako napr. „skupiny vzájomnej pomoci“, „základné družstvá“, „pokročilé družstvá“ a „ľudové komúny“. ČKS použila slogan kritizujúci „ženy so zaviazanými nohami“ – teda tých s pomalším tempom – a poháňala roľníkov, aby sa ponáhľali v ústrety socializmu. Obilie, vlna a olej boli začlenené do jednotného celonárodného systému obstarávania, čím boli hlavné poľnohospodárske produkty vyňaté z obchodovania na trhu. Navyše ČKS zaviedla registračný systém obyvateľstva, ktorý roľníkom zakazoval odísť do mesta za prácou alebo bývaním. Tí, ktorí mali svoje bydlisko registrované na vidieku, nemali dovolené kupovať obilie v štátnych obchodoch a ich deti mali zákaz vzdelávať sa v mestách. Deti roľníkov sa mohli stať iba roľníkmi, a tak sa z 360 miliónov vidieckych obyvateľov na začiatku 60. rokov 20. storočia stali druhoradi občania.

Od roku 1978 sa kolektívny systém zmenil na systém zodpovednosti domácností, čím sa pre niektorých z 900 miliónov roľníkov v priebehu prvých piatich rokov situácia zlepšila. Ich príjem sa trochu zvýšil a o niečo sa zlepšilo aj ich spoločenské postavenie. Tento skromný prínos sa však čoskoro vytratil kvôli cenotvorbe, ktorá uprednostňovala priemyselné výrobky pred poľnohospodárskymi. To uvrhlo roľníkov späť do chudoby. Rozdiel v príjmoch medzi mestským a vidieckym obyvateľstvom sa drasticky zväčšil a ekonomická nerovnosť ďalej narastala. Vo vidieckych oblastiach sa vynorili noví veľkostkári a bohatí roľníci. Údaje tlačovej agentúry Nová Čína, hlasnej trúby ČKS, hovoria, že od roku 1997 sa výnosy z hlavných obilných oblastí a príjmy väčšiny vidieckych domácností úplne zastavili, či v niektorých prípadoch dokonca poklesli. Inými slovami, zisk roľníkov z poľnohospodárskej produkcie sa v skutočnosti nezvýšil. Pomer medzi príjmami v meste a na vidieku sa zvýšil z 1,8:1 v polovici 90. rokov 20. storočia na 3,1:1 v súčasnosti.

II. Reformy v priemysle a obchode – odstránenie kapitalistickej triedy

Ďalšou triedou, ktorú chcela ČKS odstrániť, bola národná buržoázna trieda, ktorá v mestách a obciach vlastnila kapitál. Kým ČKS reformovala priemysel a obchod, tvrdila, že kapitalistická a robotnícka trieda sú povahovo odlišné: prvá z nich je vykorisťovateľskou triedou, zatiaľ čo druhá nie je vykorisťovateľskou triedou a je proti vykorisťovaniu. Podľa tejto logiky bola kapitalistická trieda zrodená, aby vykorisťovala a svoje správanie nezmení, pokiaľ

sa nerozpadne. Možno ju len odstrániť, nedá sa reformovať. Na základe takýchto predpokladov ČKS použila zabíjanie a vymývanie mozgov, aby „transformovala“ kapitalistov a obchodníkov. ČKS použila overenú metódu podpory tých, ktorí boli poslušní a odstránenia tých, ktorí nesúhlasili. Ak sa niekto vzdal svojho majetku v prospech štátu a podporil ČKS, bol považovaný len za menší problém. Ak však človek nesúhlasil alebo sa sťažoval na politiku ČKS, označili ho za reakcionára a stal sa terčom krutej diktatúry ČKS.

Počas obdobia teroru, ktorý zavládol po zavedení týchto reforiem odovzdali všetci kapitalisti a podnikatelia svoj majetok. Mnohí z nich nedokázali zniesť ponižovanie, ktorému čelili a spáchali samovraždu. Čchen I, starosta Šanghaja, sa každý deň pýtal: „Koľko sme dnes mali parašutistov?“ a myslel tým kapitalistov, ktorí spáchali samovraždu skokom zo striech budov. V priebehu niekoľkých rokov sa podarilo ČKS úplne odstrániť súkromné vlastníctvo v Číne.

Keď ČKS vykonávala program pozemkovej a priemyselnej reformy, spustila mnohé rozsiahle kampane na prenasledovanie čínskeho ľudu. Patril medzi ne: kampaň na potlačenie „kontrarevolucionárov“, myšlienková reforma, čistka antikomunistickej skupiny vedenej Kao Kangom a Žao Šu-š'-im a vyšetrovanie „kontrarevolučnej“ skupiny Chu Fenga³⁸. V roku 1951 a 1952 spustila ČKS tri antikampane a päť antikampaní s deklarovaným cieľom „vykoreniť“ korupciu, plytvanie a byrokráciu vo vnútri strany, vlády, armády a štátnych organizácií. ČKS v skutočnosti použila tieto kampane na to, aby sa zamerala na brutálne prenasledovanie nespočetného množstva nevinných ľudí. V každom politickom hnutí plne využila to, že ovládala vládne zdroje aj stranícke výbory, oddelenia a pobočky oddelení. Spravidla traja členovia strany vytvorili malý bojový tím, ktorý sa infiltroval do všetkých dedín a štvrtí. Tieto bojové tímy boli všadeprítomné a po ich vyčíňaní nezostal kameň na kameni. Táto hlboko zakorenená stranícka sieť kontroly sa vyvinula už v čase vojny proti Japonsku a Kuomintangu a hrala kľúčovú úlohu vo všetkých neskorších politických hnutiach.

III. Tvrdý zárok proti náboženstvám a náboženským skupinám

ČKS spáchala ďalšie ukrutnosti, keď po založení Čínskej ľudovej republiky brutálne potlačila náboženstvá a úplne zakázala všetky náboženské skupiny. V roku 1950 dala ČKS svojim miestnym vládam pokyn, aby zakázali všetky neoficiálne náboženské viery a tajné spoločnosti. ČKS prehlásila, že tieto „feudálne“ ilegálne skupiny sú iba nástrojmi v rukách veľkostatkárov, bohatých roľníkov, reakcionárov a tajných agentov Kuomintangu. Pri celoštátnom zákroku vláda zmobilizovala triedy, ktorým dôverovala, aby označili a prenasledovali členov náboženských skupín. Rôzne úrovne vlády boli priamo zapojené do rozpustenia takých „poverčivých skupín“ ako komunít kresťanov, katolíkov, taoistov (hlavne veriacich v I-khuan Tchaoa) a budhistov. Všetkým členom cirkví, chrámov a náboženských spoločností bolo nariadené, aby sa zaregistrovali do vládnych organizácií a vyjadrili ľútosť nad svojím zapojením sa do „poverčivých skupín“. Odmietnutie znamenalo prísny trest. V roku 1951 vláda formálne schválila nariadenie, ktoré hrozilo doživotným väzením alebo trestom smrti všetkým, ktorí pokračovali vo svojich aktivitách v neoficiálnych náboženských skupinách.

V tomto hnutí proti náboženským skupinám bolo prenasledovaných mnoho dobrých ľudí, ktorí verili v Boha a dodržiavali zákony. Neúplné štatistiky ukazujú, že ČKS v šesťdesiatych rokoch dvadsiateho storočia prenasledovala prinajmenšom tri milióny náboženských veriacich a členov „ilegálnych“ skupín, pričom niektorých z nich zabila. ČKS prehládala takmer každú

³⁸ Kao Kang a Žao Šu-š' boli členmi Ústredného výboru. Po neúspešnom zápase o moc v roku 1954 boli obvinení, že chceli rozdeliť stranu a následne boli vylúčení zo strany. Chu Feng, vzdelanec a literárny kritik, sa staval proti politike sterilnej literatúry ČKS. Bol vylúčený zo strany v roku 1955 a uväznený na 14 rokov.

domácnosť v celej krajine. Podrobila výsluchu členov rodín a rozbíjala dokonca sošky boha rodiny a krbu, ktorého čínski roľníci tradične uctievali. Popravy posilnili posolstvo ČKS, že komunistická ideológia je jedinou zákonnou ideológiou a jedinou zákonnou vierou. Zakrátko sa objavil koncept „vlasteneckých“ veriacich. Ústava štátu chránila len „vlasteneckých“ veriacich. Skutočnosť bola taká, že človek mohol veriť v akékoľvek náboženstvo, no musel splniť jedno kritérium: nasledovať inštrukcie ČKS a uznať, že ČKS je nad všetkými náboženstvami. Ak ste boli kresťanom, ČKS bola Bohom kresťanského Boha. Ak ste boli budhistom, ČKS bola najvyšším Budhom, Budhom najvyššieho Budhu. Medzi moslimami bola ČKS Alahom všetkých Alahov. Keď prišlo na určenie žijúceho Budhu v tibetskom budhizme, ČKS zasiahla a sama zvolila, kto bude žijúcim Budhom. ČKS vám nedala žiadnu inú možnosť, iba hovoriť a robiť to, čo vyžadovala ona, aby ste hovorili a robili. Všetci veriaci boli prinútení podporovať ciele ČKS a svojej viery sa držať iba formálne. Ak to tak nerobili, stali sa ihneď terčom prenasledovania a diktatúry ČKS.

Podľa správy časopisu *Ludstvo a ľudské práva (Humanity and Human Rights)* z 22. 2. 2002 urobilo 20 000 kresťanov prieskum medzi 560 000 kresťanmi domácej cirkvi v 207 mestách z 22 provincií v Číne. Prieskumom sa zistilo, že medzi veriacimi domácej cirkvi bolo 130 000 ľudí pod vládny dohľadom. V knihe „*Ako čínska komunistická strana prenasledovala kresťanov*“ sa uvádza, že do roku 1957 zabila ČKS viac ako 11 000 kresťanov a omnoho viac ich svojvoľne zatkla alebo od nich vydierala peniaze.

Odstránením triedy veľkostatkárov a kapitalistickej triedy, ako aj prenasledovaním veľkého počtu veriacich ľudí, ktorí dodržiavali zákony, uvoľnila ČKS cestu pre komunizmus. Ten sa tak mohol stať všezahŕňajúcim „náboženstvom“ Číny.

IV. Antipravicové hnutie – celonárodné vymývanie mozgov

V roku 1956 vytvorila skupina maďarských intelektuálov *Petőfiho krúžok*, ktorý viedol diskusnú fóru a debaty kritizujúce maďarskú vládu. Skupina podnietila v Maďarsku celonárodnú revolúciu, ktorá však bola sovietskymi vojakmi tvrdo potlačená. Mao Ce-tung si z tejto maďarskej udalosti vzal „ponaučenie“. V roku 1957 vyzval čínskych intelektuálov a ďalších ľudí, aby „pomohli ČKS napraviť samu seba“. Toto hnutie, známe pod názvom „Hnutie sto kvetov“, nasledovalo slogan: „Nech sto kvetov rozkvitne a sto myšlienkových škôl zápasí“. Maovým cieľom bolo vylákať „proti-komunistické elementy spomedzi ľudí“. V liste provinčným straníckym šéfom z roku 1957 hovoril Mao o svojom zámere „vylákať hadov z dier“ tým, že ich nechá voľne šíriť názory v mene slobody myslenia a nápravy ČKS.

Vtedajšie slogany povzbudzovali ľudí, aby verejne prehovorili a zároveň im sľubovali, že za to nebudú postihovaní – strana nebude nikoho „biť palicami, nebude nasadzovať čapice, ani si dodatočne vyrovnávať účty. Čoskoro však ČKS spustila „antipravicové“ hnutie a 540 000 ľudí, ktorí sa odvážili prehovoriť, označila za „pravičiarov“. 270 000 z nich stratilo prácu a 230 000 bolo označených za „miernych pravičiarov“ alebo za „antikomunistické a antisocialistické živly“. Niektorí neskôr zhrnuli politický trik prenasledovania čínskou komunistickou stranou do štyroch bodov: vylákatie hadov z dier; umelé vykonštruovanie zločinov; potrestanie bez odsúdenia v súdnom procese; tvrdenie, že ide o ochranu ľudí, pričom ľudia sú v skutočnosti svojvoľne napádaní; donútenie k sebakritike a používanie najdrsnejších označení.

Aké teda boli tie „reakcionárske prejavy“, ktoré toľkým pravičiarom a antikomunistom priniesli takmer tridsaťročný exil v ďalekých končinách krajiny? „Tri hlavné reakcionárske teórie“, ktoré boli v tej dobe cieľom všeobecných a intenzívnych útokov, pozostávali z niekoľkých prejavov Luo Lung-tího, Čang Po-t'una a Čchu An-pchinga. Bližší pohľad na to, čo hovorili a navrhovali, ukazuje, že mali dobré úmysly.

Luo navrhol vytvorenie spoločnej komisie z ČKS a rôznych „demokratických“ strán, aby

vyšetřili odchýlky v „Troch antikampaniach“, „Piatich antikampaniach“, a v hnutiach, ktoré mali za cieľ zbaviť sa reakcionárov. Štátna rada často predkladala témy na preskúmanie a vyjadrenie sa Politickému poradnému výboru a Ľudovému kongresu. Čang navrhoval, aby boli aj tieto inštitúcie zahrnuté do rozhodovacieho procesu.

Chu navrhoval, že keďže aj nečlenovia ČKS majú takisto dobré nápady, sebaúctu a zmysel pre zodpovednosť, nie je nutné, aby boli členovia ČKS dosadzovaní po celej krajine na miesta vedúcich každej pracovnej jednotky, veľkej či malej, alebo do pracovných tímov, ktoré spadali pod pracovnú jednotku. Nebolo tiež nutné, aby sa všetko, veľké či malé, muselo spraviť podľa toho, ako navrhovali členovia ČKS. Všetci traja vyjadrili svoju ochotu nasledovať ČKS a žiaden z ich návrhov neprekročil hranice vymedzené slávnymi slovami spisovateľa a kritika Lu Sūna³⁹, „Môj majster, vaše rúcho sa pošpinilo. Prosím, vyzlečte si ho a ja vám ho vyčistím.“ Podobne ako Lu Sūn, títo „pravičiar“ vyjadrili poslušnosť, poddajnosť a úctu.

Žiaden z odsúdených „pravičiarov“ nenavrhoval, aby bola ČKS zvrhnutá; ponúkali iba konštruktívnu kritiku a návrhy. Avšak práve kvôli týmto návrhom stratili desiatky tisíc ľudí slobodu a milióny rodín trpeli. Nasledovali ďalšie hnutia, ako napríklad „odovzdanie sa ČKS“, odhaľovanie zástancov tvrdej línie, nové hnutie „Troch antikampaní“, ktoré odsunulo intelektuálov na vidiek, kde boli nútení tvrdo manuálne pracovať či zatýkanie pravičiarov, ktorí unikli v prvom kole. Každý, kto nesúhlasil s vedúcim na pracovisku, najmä s tajomníkom strany, bol označený za antikomunistu. ČKS takýchto ľudí podrobovala neustálej kritike alebo ich posielala do pracovných táborov na nútenú prevýchovu. Niekedy strana presídlila celé rodiny na vidiek a zakázala ich deťom ísť na vysokú školu alebo vstúpiť do armády. Taktiež nemohli požiadať o prácu vo veľkých alebo malých mestách. Rodiny stratili istotu práce a výhody lekárskej starostlivosti. Stali sa z nich nižší členovia roľníckej triedy, dokonca vyvrheli medzi druhoradými občanmi.

Kvôli prenasledovaniu intelektuálov si niektorí učenci vyvinuli osobnosť dvoch tvárí. Tesne nasledovali „Červené slnko“ a stali sa „dvornými intelektuálmi“ ČKS, ktorí urobili alebo povedali čokoľvek, o čo ich ČKS požiadala. Iní sa stali odmeranými a dištancovali sa od politických záležitostí. Čínski intelektuáli, ktorí mali tradične silný pocit zodpovednosti k národu, boli odvtedy umlčaní.

V. Veľký skok vpred – vytváranie klamstiev na skúšanie lojality ľudí

Po antipravicovom hnutí sa Čína začala báť pravdy. Každý bol zapojený do počúvania klamstiev, rozprávania a vymýšľania falošných príbehov a zakrývania pravdy pomocou klamstiev. Veľký skok vpred bol celonárodným kolektívnym cvičením v klamaní. Ľudia po celej krajine pod vedením zlého ducha ČKS spravili veľa absurdných vecí. Podvedení boli jednak klamári, ako aj tí, ktorým sa klamalo. V tejto kampani klamstiev a nezmyselných činov zasadila ČKS svoju násilnú a zlú energiu do mysli čínskych ľudí. V tej dobe mnoho ľudí spievalo piesne propagujúce Veľký skok vpred: „Som Žltý cisár, som Dračí kráľ. Nariaďujem trom horám a piatim roklinám, aby ustúpili, už prichádzam.“⁴⁰ Rok čo rok boli vyhlásené plány ako „dosiahnutie produkcie obilia 75 000 kg na hektár“, „zdvojnásobenie produkcie ocele“ a „prekonanie Veľkej Británie za 10 rokov a USA za 15 rokov“. Tieto plány viedli k celonárodnému hladomoru, pri ktorom prišli o život milióny ľudí.

³⁹ Lu Sūn (25. september 1881 – 19. október 1936) je často považovaný za zakladateľa modernej literatúry v hovorovej čínštine (Paj-chua). Bol tiež známym prekladateľom.

⁴⁰ Nefritový cisár i Dračí kráľ sú čínske mytologické postavy. Nefritový cisár je vládcom nebies a jedným z najdôležitejších čínskych taoistických božstiev. Dračí kráľ je božským vládcom štyroch morí. Každé more zodpovedá jednej zo svetových strán a je ovládané jedným Dračím kráľom.

Kto z prítomných účastníkov ôsmeho plenárneho zasadania ôsmeho zjazdu Ústredného Výboru ČKS v Lu-šane v roku 1959 by nesúhlasil s názorom generála Pcheng Te-chuaja⁴¹, že Veľký skok vpred iniciovaný Mao Ce-tungom bol nerozumný? No to, či ste podporili Maovu politiku alebo nie, bolo deliacou čiarou medzi lojálnosťou a zradou, či medzi životom a smrťou. V jednom príbehu z čínskej histórie chcel Čao Kao⁴² ovládať verejnú mienku, umlčať diskusie a rozšíriť svoju vlastnú moc, a tak začal tvrdiť, že jeleň je kôň. Poznal rozdiel medzi jeleňom a koňom, ale zámerne nazýval jeleňa koňom. Výsledkom plenárneho zasadania v Lu-šane bolo to, že aj Pcheng Te-chuaj bol prinútený podpísať uznesenie, v ktorom prijal vinu a vylúčenie z ústrednej vlády. Podobne v neskorších rokoch kultúrnej revolúcie bol Teng Siao-pching prinútený sľúbiť, že sa nikdy nepostaví proti rozhodnutiu vlády, ak sa ho ona sama rozhodne z jeho postu odvolať.

Spoločnosť sa vo všeobecnosti spolieha na skúsenosti z minulosti, aby porozumela svetu a rozšírila si obzory. ČKS na druhej strane odňala ľuďom všetky príležitosti, aby sa poučili z historických chýb a skúseností. Oficiálna cenzúra médií spôsobila len ďalšie zhoršenie schopnosti ľudí rozoznať dobro od zla. Po každom politickom hnutí sa k mladšej generácii dostali len správy ospevujúce stranu, no ľudia boli ukrátení o rôzne analýzy, ideály a skúsenosti múdrych ľudí staršej generácie. Vo výsledku mali ľudia iba obmedzené informácie, na základe ktorých chápali históriu a posudzovali nové udalosti. Mysleli si, že majú pravdu, pričom boli od pravdy na míle vzdialení. Takto ČKS udržiavala ľudí pomocou cenzúry v nevedomosti.

VI. Kultúrna revolúcia – zlom posadnutá ČKS obracia svet naruby

O diktatúre ČKS sa nedá písať bez toho, aby nebola spomenutá kultúrna revolúcia. V roku 1966 sa na Čínu privalila nová vlna násilia, červený teror, ktorý sa vymkol spod kontroly a dosiahol každý kút krajiny. Spisovateľ Čchin Mu opísal kultúrnu revolúciu pochemnými slovami:

„Bola to skutočne pohroma, ktorá nemala obdobu: [ČKS] uväznila milióny ľudí len kvôli ich príbuzenskému vzťahu s nejakým členom rodiny (ktorý bol stranou prenasledovaný a označený za cieľ). Zabila milióny ľudí, rozbila rodiny, z detí urobila chuligánov a darebákov, páčila knihy, búrala starodávne budovy, ničila hroby dávnych mudrcov a v mene revolúcie páchala všetky možné druhy zločinov.“

Konzervatívne odhady uvádzajú, že počas kultúrnej revolúcie prišlo v Číne o život neprirodzenou smrťou približne 7,73 miliónov ľudí.

Ľudia sa často mylne domnievajú, že násilie a zabíjanie počas kultúrnej revolúcie sa dialo prevažne počas hnutí rebelov, a že to boli Červené gardy a rebeli, ktorí zabíjali. Tisíce oficiálne zverejnených oblastných ročeník ale naznačujú, že počet neprirodzených úmrtí počas kultúrnej revolúcie nebol najvyšší v roku 1966, keď väčšinu vládnych organizácií ovládali Čer-

⁴¹ Pcheng Te-chuaj (1898 – 1974) bol čínsky komunistický generál a politický vodca. Pcheng bol náčelníkom v Kórejskej vojne, vicepremiérom Štátnej rady, členom politbyra a ministrom obrany v rokoch 1954 – 1959. Bol zosadený z oficiálnych postov potom, čo na straníckom pléne v Lushane v roku 1959 nesúhlasil s Maovými ľavicovými prístupmi.

⁴² Čao Kao (dátum narodenia neznámy – 210 pr. n. l.) bol hlavný eunuch počas dynastie Čchin. V roku 210 pr. n. l. po smrti cisára Čchin Š'-chuang-a sfalšovali Čao Kao, premiér Li S' a cisárov druhý syn Chu Chaj poslednú vôľu cisára v dvoch bodoch. Spravili Chu Chaj-a novým cisárom a prikázali korunnému princovi Fu Suovi, aby spáchal samovraždu. Neskôr sa konflikty medzi Čao Kaom a Chu Chaj-om vyostрили. Čao priviedol na kráľovský dvor jeleňa a povedal, že je to kôň. Iba zopár úradníkov sa odvážilo nesúhlasiť a povedalo, že je to jeleň. Čao Kao veril tomu, že úradníci, ktorí nazvali zviera jeleňom, sú proti nemu, a preto ich odstránil z ich pozícií na cisárskom dvore.

vené gardy, ani v roku 1967, keď v rôznych ozbrojených skupinách bojovali rebeli, ale v roku 1968, keď Mao získal kontrolu nad celou krajinou cez „revolučné výbory“. V týchto neslávne známych prípadoch boli vrahmi často vojenský dôstojníci, vojaci, ozbrojení milicionári a členovia ČKS na všetkých úrovniach vlády.

Nasledujúce príklady ilustrujú, že násilie počas kultúrnej revolúcie bolo politikou ČKS a vlády, nie extrémne správanie Červených gárd. ČKS zakrývala svoju účasť na priamom podnecovaní a násilí prostredníctvom straníckych lídrov a vládnych úradníkov.

V auguste 1966 vykázali Červené gardy z Pekingu všetkých obyvateľov, ktorí boli v predchádzajúcich hnutiach zaradení medzi „veľkostatkárov, bohatých roľníkov, reakcionárov, zlé elementy a pravičiarov“ – boli donútení ísť na vidiek. Neúplné oficiálne štatistiky ukázali, že prehľadaných bolo 33 695 domov a že 85 196 obyvateľov Pekingu bolo vykázaných z mesta a poslaných späť tam, odkiaľ pôvodne pochádzali ich rodičia. Červené gardy uplatňovali tento postup v celej krajine a vykázali na vidiek viac ako 400 000 obyvateľov miest. Dokonca i vysoko postavení úradníci, ktorých rodičia boli veľkostatkármi, museli odísť do exilu na vidiek.

V skutočnosti ČKS plánovala túto kampaň odsunov ešte predtým, ako kultúrna revolúcia začala. Bývalý starosta Pekingu Pcheng Čen vyhlásil, že obyvatelia mesta Peking by mali byť ideologicky takí čistí ako „sklo a krištál“. To v praxi znamenalo, že všetci občania so zlým triednym pôvodom budú z mesta vyhnaní. V máji 1966 prikázal Mao svojim podriadeným, aby „chránili hlavné mesto“. Bola zriadená pracovná skupina pre prácu s hlavným mestom, ktorú viedli Jie Ťien-jing, Jang Čcheng-wu a Sie Fu-č'. Jednou z úloh tejto skupiny bolo vykázat' z Pekingu za pomoci polície obyvateľov so „zlým“ triednym pôvodom.

Pohľad do pozadia udalostí nám ukazuje, prečo vláda a policajné oddiely nezasiahli proti Červeným gardám, naopak, ešte ich podporovali v prehľadávaní domov a vyhánaní viac ako dvoch percent obyvateľov Pekingu z mesta. Minister verejnej bezpečnosti Sie Fu-č' vyžadoval, aby polícia nezasahovala do akcií Červených gárd, ale aby im poskytovala rady a informácie. Červené gardy boli jednoducho použité stranou, aby uskutočnili naplánovanú akciu, a potom sa na konci roka 1966 ČKS týchto Červených gárd zbavila. Mnohí boli označení za kontrarevolucionárov a uväznení, iní boli poslaní na vidiek spolu s ďalšími mladými ľuďmi z miest, aby sa tam „reformovali prácou“. Organizácia Červených gárd, ktorá riadila vyhánanie obyvateľov z mesta, bola založená na priamy pokyn vodcov ČKS. Príkaz na obviňovanie Červených gárd bol vydaný tiež až potom, čo generálny tajomník Štátnej rady veci „prehodnotil“. Po odsune pekinských obyvateľov so zlým triednym pôvodom sa vo vidieckych oblastiach začalo ďalšie kolo prenasledovania zlých triednych elementov. 26. augusta 1966 predniesol Sie Fu-č' svoj prejav počas pracovného stretnutia policajného úradu v Ta-singu (časť Pekingu). Sie nariadil polícii, aby pomáhala Červeným gardám pri prehľadávaní domov „piatich čiernych tried“ (veľkostatkári, bohatí roľníci, reakcionári, zlé elementy a pravičiar) tým, že im poskytnú rady a informácie a pomôžu im v raziach.

K smutne známemu masakru v Ta-sine⁴³ došlo v dôsledku priameho rozkazu policajného oddelenia. Organizátormi boli riaditeľ a stranícky tajomník policajného oddelenia, spolu s vrahmi – väčšinou milicionármi, ktorí neušetrili ani deti.

Mnoho ľudí bolo za svoje „vzorné správanie“ počas podobných vraždení prijatých do ČKS. Na základe neúplných štatistík provincie Kuang-si sa zabíjania zúčastnilo asi 50 000 členov ČKS. Viac ako 9 000 z nich bolo prijatých do strany krátko potom, ako niekoho zabili. Po prijatí do strany ich viac ako 20 000 zabíjalo a vyše 19 000 ďalších členov strany sa na

⁴³ Masaker v Ta-sine sa odohral v auguste 1966 počas výmeny straníckych vodcov v Pekingu. V tom čase minister verejnej bezpečnosti Sie Fu-č' spravil prejav na stretnutí s Úradom verejnej bezpečnosti Pekingu, týkajúci sa nezasahovania do útokov Červených gárd proti „piatim čiernym triedam“. Tento prejav bol čoskoro odovzdaný ďalej na stretnutí Stálej komisie úradu verejnej bezpečnosti v Ta-sine. Po stretnutí Úrad verejnej bezpečnosti v Ta-sine okamžite zareagoval a vytvoril plán na podnietenie más v Ta-sine ku zabíjaniu „piatich temných tried“.

zabíjaní nejakým spôsobom podieľalo.

Počas kultúrnej revolúcie bola teória tried použitá i pri bití. Zlí si to zaslúžili, ak boli bití dobrými. Ak zlý človek zbil dobrého človeka, pre dobrého človeka to bola česť. Pokiaľ dobrý človek zbil iného dobrého človeka, išlo o nedorozumenie. Takáto teória, s ktorou prišiel Mao, bola široko rozšírená v povstaleckých hnutiach. Násilie a vraždenie sa rozšírilo ako výsledok zmýšľania, že nepriatelia triedneho boja si zaslúžia akékoľvek násilie.

Od 13. augusta do 7. októbra 1967 povraždili milicionári z oblasti Tao provincie Chu-nan členov organizácie „Siang-t'iangského vetra a hromu“ a tiež ľudí, ktorí patrili do „piatich čiernych tried“. Vraždenie trvalo 66 dní; zabitých bolo viac ako 4 519 ľudí v 2 778 domácnostiach v 468 vidieckych administratívnych jednotkách z 36 komún v 10 mestských obvodoch. V celej prefektúre pozostávajúcej z 10 okresov bolo spolu zabitých 9 093 ľudí, z ktorých 38 % boli príslušníci „piatich čiernych tried“ a 44 % tvorili ich deti. Najstaršia obeť mala 78 rokov, najmladšia 10 dní. Toto je iba popis jedného prípadu násillia, ktorý sa odohral počas kultúrnej revolúcie v jednej malej oblasti. Po ustanovení „revolučného výboru“ vo Vnútnom Mongolsku začiatkom roku 1968 bolo v rámci čistiek triednych činiteľov a očistenia umelo vytvorenej „Ľudovej revolučnej strany Vnútného Mongolska“ zabitých viac ako 350 000 ľudí. V roku 1968 sa desaťtisíce ľudí v provincii Kuang-si zúčastnili masového vraždenia členov „organizácie 422“, pri ktorom bolo zabitých viac ako 110 000 ľudí.

Tieto prípady poukazujú na to, že tieto zločiny násilného zabíjania sa počas kultúrnej revolúcie odohrávali na priamy príkaz a z vôle vodcov ČKS, ktorí schvaľovali a využívali násilie na prenasledovanie a zabíjanie občanov. Toto vraždenie priamo vykonávala prevažne armáda, polícia, ozbrojené milície a kľúčoví členovia strany a zväzu mládeže.

Ak počas pozemkovej reformy použila ČKS roľníkov, aby zvrhli veľkostatkárov a získali tak pôdu, počas priemyselnej a obchodnej reformy použila robotnícku triedu, aby zvrhla kapitalistov a získala pre stranu majetok a počas antipravícového hnutia zasa odstránila všetkých intelektuálov, ktorí mali opačné názory. Takže aký bol zmysel všetkého tohto zabíjania počas kultúrnej revolúcie? ČKS využila jednu skupinu, aby vraždila inú a žiadnej triede nedôverovala. Dokonca aj keď ste boli robotníkom alebo roľníkom a pochádzali ste z jednej z dvoch tried, na ktoré sa strana v minulosti spoliehala, ak sa váš názor líšil od názoru strany, váš život bol okamžite v nebezpečenstve. Takže o čo nakoniec vlastne išlo?

Cieľom bolo ustanoviť komunizmus ako jediné „náboženstvo“ dominujúce celej krajine, ovládajúce nielen štát, ale aj myseľ každého jednotlivca.

Kultúrna revolúcia vyniesla kult osobnosti Mao Ce-tunga a ČKS až na vrchol. Maova teória vládla všetkému a vízia jediného človeka bola implantovaná do mysli desiatok miliónov ľudí. Kultúrna revolúcia, ktorá v istom zmysle nemá obdobu, zámerné ľudom bližšie nešpecifikovala, čo by sa nemalo robiť. Namiesto toho strana zdôrazňovala, čo a ako sa môže robiť. Čokoľvek mimo týchto hraníc sa robiť nesmelo, nebolo dovolené o tom ani uvažovať.

Počas kultúrnej revolúcie všetci vykonávali určitý náboženský rituál: Ráno žiadali stranu o inštrukcie a večer jej skladali účty zo svojich skutkov. Niekoľkokrát denne pozdravili predsedu Maa a popriali mu nekonečnú dlhovekosť, pričom každé ráno a večer recitovali politické modlitby. Takmer každý gramotný človek zažil písanie sebakritických prehlásení a „myšlienkových správ“. Často recitované boli Maove citáty, napr.: „Zúrive bojovať proti každej sebeckej myšlienke“, „Vykonávaj príkazy bez ohľadu na to, či si im rozumel alebo nie. Pochopíš ich neskôr v priebehu ich vykonávania.“

Mohol byť uctievaný len jeden „Boh“ (Mao), mohol sa študovať len jeden druh písma (Maovo učenie). Neskôr sa „zbožšťovanie“ Maa rozvinulo do takého stupňa, že ľudia si v jedálni nemohli kúpiť jedlo, ak nezarecitovali Maov citát alebo mu neposlali pozdrav. Pri nákupe, cestovaní autobusom či telefonovaní musel človek zarecitovať jeden z citátov Maa, dokonca i keď nesúvisel s danou situáciou. Pri týchto rituáloch uctievania sa ľudia chovali buď fanaticky alebo cynicky a každý bol pod kontrolou zlého ducha komunizmu. Vytváranie

klamstiev, tolerovanie klamstiev a spoliehanie sa na klamstvá sa stalo životným štýlom Číňanov.

VII. Éra ekonomických reforiem – násilie pokračuje

Kultúrna revolúcia bola obdobím plným krviprelievania, zabíjania, krívd, straty svedomia, prekrútenia toho, čo je správne a čo nesprávne. Po kultúrnej revolúcii, keď sa počas dvadsiatich rokov šesťkrát zmenilo vedenie ČKS, vláda podobne často menila štátne transparenty. Do Číny sa vrátilo súkromné vlastníctvo, rozdiely v životnej úrovni medzi mestami a vidieckymi oblasťami sa rozšírili, rýchlo sa zväčšila oblasť púšte, rieky vysychali a zvýšila sa prostitúcia a užívanie drog. Všetky „zločiny“, proti ktorým ČKS bojovala, sú teraz opäť povolené.

Neľútostné srdce ČKS, jej nevyspytateľná povaha, diabolské činy a schopnosť priniesť skazu do krajiny zosilneli. Pri masakri na Námestí nebeského pokoja v roku 1989 strana zmobilizovala armádu a tanky, aby povraždila protestujúcich študentov. Kruté prenasledovanie namierené proti praktizujúcim Falun Gongu je ešte horšie. V októbri 2004 zmobilizovalo mesto Jü-lin v provincii Ša-an-si viac ako 1 600 policajtov, aby zobrali pôdu roľníkom. Viac ako 50 roľníkov bolo zatknutých, mnohí boli zabíjani alebo zranení. Politická moc čínskej vlády sa naďalej spolieha na filozofiu ČKS, filozofiu boja a násilia. Jediný rozdiel oproti minulosti je v tom, že strana ešte viac klame.

Tvorba zákonov

ČKS nikdy neprestala vytvárať konflikty medzi ľuďmi. Prenasledovala veľký počet občanov iba preto, že niesli nálepku „reakcionárov, antisocialistov, zlých elementov a členov zlých kultov“. ČKS je so svojou totalitnou povahou v rozpore so všetkými ostatnými občianskymi skupinami a organizáciami. V mene „udržovania spoločenského poriadku a stability“ menila strana ústavu, zákony a predpisy a prenasledovala ako reakcionára každého, kto nesúhlasil s vládou.

V júli 1999 spravil Ťiang Ce-min proti vôli väčšiny členov politbyra osobné rozhodnutie, že do troch mesiacov odstráni Falun Gong. Ohováranie a klamstvá rýchlo pokryli celú krajinu. Keď Ťiang Ce-min v rozhovore pre francúzske noviny Le Figaro označil Falun Gong za „zlý kult“, čínska oficiálna propaganda to nasledovala a rýchlo vydala články, ktorými vyvíjala nátlak na všetkých ľuďoch v krajine, aby sa obrátili proti Falun Gongu. Národný ľudový kongres bol donútený k schváleniu presne nedefinovateľného „rozhodnutia“ o zlých kultoch; krátko na to Najvyšší ľudový súd a Najvyššia ľudová prokuratúra spoločne vydali „vysvetlenie“ k „rozhodnutiu“.

22. júla 1999 publikovala tlačová agentúra Nová Čína príhovory vodcov Organizačného oddelenia a Oddelenia propagandy ČKS, ktorí verejne podporili Ťiangovo prenasledovanie Falun Gongu. Číňania boli do prenasledovania vtiahnutí jednoducho preto, lebo tak rozhodla strana. Smú iba poslúchať príkazy a neodvážia sa vzniesť žiadne námietky.

V priebehu posledných piatich rokov použila vláda štvrtinu finančných zdrojov krajiny na prenasledovanie Falun Gongu. Každý človek v krajine musel prejsť skúškou. Ľudia, ktorí priznali, že praktizujú Falun Gong, ako aj tí, čo sa praxe odmietli vzdať, väčšinou stratili zamestnanie a niektorí z nich boli odsúdení na nútené práce. Praktizujúci Falun Gongu neporušili žiadne zákony, ani nezradili krajinu, ani sa nestávali proti vláde, iba verili v „Pravdivosť, Súcit, Znášanlivosť“. Napriek tomu boli stovky tisíc z nich uväznených. Aj napriek prísnemu blokovaní informácií zo strany ČKS viac ako 3 918 rodín potvrdilo, že ich príbuzní boli umučení. Skutočný počet úmrtí je však oveľa vyšší.

Spravodajstvo

15. októbra 2004 oznámili hongkonské noviny Wen-wej-pcho, že 20. čínsky satelit spadol pri návrate na Zem na dom Chuo Ťi-jüa v mestskom okrese Pcheng-laj, oblasť Ta-jin v provincii S'-čchuan. Správa citovala vedúceho vládneho úradu oblasti Ta-jin, Aj Jü-čchinga, ktorý bol zástupcom riaditeľa projektu sledujúceho na mieste návratu satelitu a oznámil: „Máme potvrdené, že ‚čierna hromada‘ je satelit.“ Ale keď o rovnakej udalosti informovala agentúra Nová Čína, oznámila iba čas návratu satelitu zdôrazňujúc, že išlo o 20. vedecko-technický experimentálny satelit, ktorý sa vrátil do Číny a nespomenula, že satelit zničil dom. Toto je typický príklad praktík čínskych médií – povedia iba dobrú časť správy a (v súlade s inštrukciami strany) tú zlú časť zataja.

Klamstvá a ohováranie publikované v novinách a odvysielané v televízii výrazným spôsobom pomohli ČKS pri vykonávaní jej politiky vo všetkých jej minulých politických hnutiach. Príkaz strany bol okamžite vykonaný prostredníctvom médií v krajine. Keď strana chcela začať antipravdicové hnutie, médiá po celej Číne jednohlasne písali o zločinoch pravičiarov. Keď chcela založiť ľudové komúny, všetky noviny v krajine začali vychvaľovať kvality ľudových komún. Počas prvého mesiaca prenasledovania Falun Gongu všetky televízie a rádiá v hlavnom vysielacom čase opakovane ohovárali Falun Gong, aby ľudom vymyli mozog. Odvtedy Ťiang znovu a znovu využíval všetky médiá, aby šírili o Falun Gongu vymyslené klamstvá a očierňovali ho. To zahŕňalo podnecovanie celonárodnej nenávisti proti Falun Gongu rozširovaním falošných správ o tom, ako praktizujúci Falun Gongu zabíjali a páchali samovraždy. Príkladom takýchto falošných správ je zinscenovaný incident „sebaupálenia“ na Námestí nebeského pokoja, ktorý bol mimovládnu organizáciu Inštitút medzinárodného vzdelávania kritizovaný ako vládou zinscenovaná akcia na oklamanie ľudí. V uplynulých piatich rokoch žiadne čínske noviny ani žiadna televízna stanica v pevninskej Číne neinformovali o Falun Gongu pravdivo.

Číňania sú zvyknutí na falošné spravodajstvo. Starší reportér tlačovej agentúry Nová Čína raz povedal: „Ako môžete veriť správam Novej Číny?“ Ľudia dokonca označili čínske tlačové agentúry ako psa strany. Ľudová pieseň to popisuje takto: „Je to pes vychovaný stranou, ktorý stráži jej bránu. Uhryzne každého, koho strana chce, aby uhryzol a uhryzne toľkokrát, koľkokrát to strana bude chcieť“.

Školstvo

V Číne sa školstvo stalo ďalším nástrojom na ovládanie ľudí. Pôvodným účelom vzdelávania bola výchova intelektuálov, ktorí majú vedomosti a správny úsudok. Vedomosti sa vzťahujú ku chápaniu informácií, údajov a historických udalostí; úsudok sa vzťahuje k procesu skúmania a schopnosti analyzovať, kriticky hodnotiť a ďalej reprodukovat' takéto vedomosti, čo je proces duchovného rozvoja. Tí, ktorí majú vedomosti bez riadneho úsudku, sú označovaní za knihomoľov a nie sú to skutoční intelektuáli so sociálnym svedomím. Preto boli v čínskej histórii vysoko rešpektovaní intelektuáli so spravodlivým úsudkom a nie tí, ktorí mali iba poznatky. Ale pod nadvládou ČKS je Čína plná intelektuálov s vedomosťami, ale bez úsudku, alebo takých, ktorí sa neodvážujú svoj úsudok vyjadriť. Vzdelávanie na školách sa zameralo na učenie študentov, aby nerobili veci, ktoré strana nechce, aby robili. V posledných rokoch začali všetky školy vyučovať politiku a históriu ČKS podľa jednotných učebníc. Učiteľia neveria obsahu učebníc, ale sú prinútení straníckou „disciplínou“ vyučovať podľa nich proti svojej vôli. Študenti neveria učebniciam ani svojim učiteľom, ale musia si pamätať všetko, čo sa učili v učebniciach, aby prešli skúškami. Nedávno boli do vstupných pohovorov na univerzity a stredné školy zahrnuté i otázky o Falun Gongu. Študenti, ktorí neuvedú „štandardné“ odpovede, nezískajú také vysoké hodnotenie, takže sa nemôžu dostať na dobré stred-

né alebo vysoké školy. Ak sa študent odváži povedať pravdu, je okamžite vylúčený zo školy a stratí akúkoľvek šancu na formálne vzdelanie.

Vo verejnom vzdelávacom systéme sa vplyvom novín a vládnych dokumentov mnoho sloganov a fráz šíri ako pravda, napr. Maov citát „Mali by sme podporiť všetko, proti čomu je náš nepriateľ a byť proti všetkému, čo náš nepriateľ podporuje“. Negatívny dopad tohto vplyvu je možné vidieť všade: otrávené srdcia ľudí, potlačenie tolerance a zničenie morálnych princípov pre život v mieri a harmónii.

Čínske informačné centrum analyzovalo v roku 2004 prieskum vykonaný na čínskych internetových stránkach Sina Net. Výsledky prieskumu ukázali, že 82,6 % čínskej mládeže súhlasilo s tým, že človek môže počas vojny týrať ženy, deti a zajatcov. Tento výsledok je šokujúci. Odráža však spôsob myslenia Číňanov, hlavne mladšej generácie, ktorej chýba základné pochopenie tradičného kultúrneho konceptu láskavej vlády ako aj predstava univerzálneho princípu ľudskosti.

11. septembra 2004 zranil v meste Su-čou jeden fanatický muž nožom 28 detí. 20. septembra toho istého roku muž v provincii Šan-tung pobodal nožom 25 žiakov základnej školy. Niektorí učitelia základných škôl nútili žiakov ručne vyrábať petardy, aby získali finančné prostriedky pre školu. To viedlo k výbuchom, pri ktorých prišli viacerí žiaci o život.

Realizácia vládnych nariadení

Vedenie ČKS často používa hrozby a donucovanie, aby si zaistilo realizáciu svojich nariadení. Jedným z takýchto prostriedkov sú politické slogany. Po dlhú dobu ČKS používala množstvo vyvesených sloganov ako kritérium na ohodnotenie „politického prínosu človeka“. Počas kultúrnej revolúcie zalialo Peking za jednu noc „červené more“ plagátov s nadpismi „Preč s vládnucimi kapitalistami v strane!“. Na vidieku ich ľudia ironicky skrátili na „Preč s vládnucou stranou!“.

Nedávno kvôli propagácii lesného zákona nariadili úrady Štátnemu lesníckemu úradu a všetkým jeho pobočkám a úradom, aby vyvesili určitý počet sloganov. Nedosiahnutie požadovaného množstva by sa bralo ako nesplnenie úlohy.

Miestne vládne úrady v dôsledku toho vyvesili veľké množstvo sloganov, napr.: „Ktokoľvek zapáli les, pôjde do väzenia!“ V rámci projektov kontroly pôrodnosti sa v nedávnej dobe použili ešte desivejšie slogany, napr.: „Ak poruší zákon jeden človek, celá dedina bude sterilizovaná“, „Radšej ďalší hrob ako ďalšie dieťa“ alebo „Ak sa muž nenechá sterilizovať, zbúrame mu dom; ak žena nepôjde na potrat, skonfiškujeme jej kravy a ryžové polia“. Boli aj slogany, ktoré odporovali ľudským právam a ústave, ako napr.: „Ak nezaplatíš dane dnes, zajtra budeš spať vo väzení“.

Slogan je v podstate spôsobom reklamy, svojím spôsobom priamejším a opakovanejším. Preto ho čínska vláda často používa ako spôsob propagácie politických názorov, presvedčení a postojov. Na politické slogany sa tiež môžeme pozerat' ako na slová, ktorými vláda hovorí k svojim ľuďom. Avšak v politických sloganoch propagujúcich politiku ČKS nie je ťažké vycítiť sklon k násiliu a krutosti.

VIII. Vymyt' celej krajine mozog a urobiť z nej „väzenie mysli“

Najúčinnejšou zbraňou, ktorú ČKS používa na udržanie svojej tyranskej moci, je jej systém ovládania ľudí. Dobre organizovaným spôsobom vnucuje každému svojmu občanovi mentalitu poslušnosti. Pokiaľ sa dokáže postarať o to, aby ľudia nemohli uplatniť svoje základné ľudské práva, nezáleží na tom, či sama sebe protirečí alebo neustále mení svoje nariadenia. Vládne chápadlá sú všadeprítomné. Či už je to vo vidieckych alebo mestských oblas-

tiach, občania sú pod správou príslušných miestnych výborov strany. Svadba alebo rozvod, súhlas, či môžu mať dieťa alebo nie – to všetko ešte donedávna vyžadovalo povolenie od týchto výborov. Stranícka ideológia, spôsob myslenia, organizácie, sociálna infraštruktúra, mechanizmy propagandy a jej administratívne systémy – všetko to slúži iba jej diktátorským zámerom. Strana sa snaží prostredníctvom vládnych systémov ovládať myšlienky a činy každého jednotlivca.

To, ako brutálne ČKS ovláda ľud, sa neobmedzuje iba na fyzické mučenie. Strana tiež spôsobuje, že ľudia stratia schopnosť nezávisle myslieť. Spraví z nich bojazlivých zbabelcov, ktorí sa z obavy o vlastnú bezpečnosť neodvážia povedať, čo si myslia. Cieľom vlády ČKS je vymyť mozog každému občanovi, takže bude rozmýšľať a hovoriť ako ČKS a robiť to, čo ČKS propaguje.

Existuje príslovie: „Nariadenia strany sú ako mesiac – menia sa každých 15 dní.“ Bez ohľadu na to, ako často strana mení svoje nariadenia, všetci v celej krajine ich musia pevne dodržiavať. Ak vás strana použije, aby prostredníctvom vás ublížila druhým, musíte strane poďakovať, že ocenila vaše prednosti; ak vám bolo ublížené, mali by ste byť strane vďačný, že vám „dala lekciu“; keď ste neprávom znevýhodňovaný a neskôr vás strana odškodní, musíte jej poďakovať za jej veľkorysosť, otvorenosť a schopnosť napraviť svoje chyby. ČKS vykonáva tyranie v nepretržitých cykloch prenasledovaní a následných odškodňovaní.

Po 55 rokoch tyranie strana uväznila myseľ národa a uzavrela ho do priestoru, ktorý povolila ČKS. Myslieť mimo týchto hraníc sa považuje za zločin. Po opakovaných bojoch sa hlúposť prehlasuje za múdrosť a bytie zbabelcom je spôsobom, ako prežiť. V modernej spoločnosti, kde hlavným médiom pre výmenu informácií je internet, strana dokonca žiada svojich občanov, aby sa cvičili v sebadisciplíne a nečítali správy zvonku, a aby neklikali na webové stránky s kľúčovými slovami ako „ľudské práva“ a „demokracia“.

Kampaň ČKS na vymývanie mozgov ľuďom je absurdná, brutálna a odpudzujúca, no napriek tomu všadeprítomná. Prekrútila morálne hodnoty a princípy čínskej spoločnosti a úplne zmenila štandardy správania a spôsob života čínskeho národa. Neustále psychické a fyzické mučenie jej slúži na to, aby posilnila nárok na svoju absolútnu moc v Číne. ČKS je vlastne všezahrňajúce „náboženstvo“.

Záver

Prečo musí ČKS neustále bojovať, aby si udržala svoju moc? Prečo verí tomu, že pokiaľ život existuje, boj nikdy neskončí? Aby strana dosiahla svoj cieľ, neváha vraždiť či ničiť ekologický systém a nedbá na to, že väčšina farmárov a mnohí obyvatelia miest žijú v chudobe.

Je to kvôli komunistickej ideológii, že strana prechádza nekonečnými bojmi? Odpoveď je nie. Jedným z princípov komunistickej strany je odstránenie súkromného vlastníctva; o to sa pokúšala, keď sa dostala k moci. Vtedy verila, že súkromné vlastníctvo je hlavnou príčinou všetkého zla. Avšak po ekonomickej reforme v 80. rokoch 20. storočia bolo v Číne súkromné vlastníctvo opäť povolené a je chránené ústavou. Keď ľudia rozpoznať jej klamstvá, uvedomia si, že strana v priebehu päťdesiatpäťročného vládnutia iba zinscenovala hru prerozdeľovania majetku. Po niekoľkých kolách takéhoto prerozdeľovania jednoducho premenila kapitál druhých na svoj vlastný majetok.

ČKS samu seba vyhlasuje za „predvoj robotníckej triedy“. Jej úlohou je odstrániť kapitalistickú triedu. Nové interné nariadenia strany však kapitalistom vstup do strany jednoznačne povoľujú. Samotní jej členovia už viac strane a ani komunizmu neveria. Existencia strany sa nedá ospravedlniť. Z komunistickej strany zostala iba prázdna škrupina bez jej domnelého obsahu.

Zvádzali sa dlhodobé stranícke boje kvôli tomu, aby členovia strany boli bez korupcie?

Nie. Po 55 rokoch, odkedy je strana pri moci, je medzi komunistickými úradníkmi po celej krajine stále rozšírená korupcia, sprenevera, nezákonné správanie a činy, ktoré poškodzujú národ a ľudí. V posledných rokoch bolo z celkového počtu zhruba 20 miliónov stranických úradníkov v Číne osem miliónov súdených a potrestaných za zločiny súvisiace s korupciou. Každý rok asi jeden milión ľudí oficiálne podáva na vyšších úradoch sťažnosť na skorumpovaných úradníkov, ktorí doteraz neboli vyšetrovaní. Od januára do septembra 2004 vyšetroval Čínsky úrad pre zahraničný obchod ilegálne presuny peňazí v 35 bankách a 41 podnikoch a zistil nelegálne devízové transakcie v objeme 120 miliónov amerických dolárov. Podľa štatistík z posledných rokov ušlo viac ako 4 000 stranických úradníkov so spreneverenými peniazmi z Číny a suma nimi ukradnutých peňazí zo štátnych fondov dosahuje desiatky miliárd amerických dolárov.

Boli stranické boje zamerané na zlepšenie vzdelanosti, povedomia ľudí a na vzbudenie ich záujmu o národné záležitosti? Odpoveď je ďalšie jasné nie. V dnešnej Číne je neustála honba za materiálnymi statkami na dennom poriadku. Navyše ľudia strácajú tradičnú cnosť – česťnosť. Pre ľudí sa stalo bežným klamať svojim príbuzným a podvádzať priateľov. O mnohé dôležité otázky, ako sú ľudské práva alebo prenasledovanie Falun Gongu, sa veľa Číňanov buď nezaujíma alebo o nich odmietajú hovoriť. Nechávať si svoje myšlienky pre seba a nehovoriť pravdu sa stalo základnou zručnosťou k prežitiu v Číne. Medzitým ČKS pri vhodných príležitostiach opakovane podnecovala sentiment vlastenectva. ČKS napríklad organizovala Číňanov, aby hádzali kamene na veľvyslanectvo USA a pálili americké vlajky. S Číňanmi sa zachádzalo ako s poslušnou masou alebo násilným gangom, ale nikdy nie ako s občanmi, ktorí majú zaručené svoje ľudské práva. Kultúrny rozvoj je základom pre pozdvihnutie občianskeho uvedomenia ľudí. Morálne princípy Konfucia a Mencia ustanovovali po tisíce rokov morálne štandardy a normy. „Ak by boli morálne normy opustené, potom by ľudia nemali zákony, ktoré by nasledovali a neboli by schopní rozlíšiť dobro a zlo. Stratili by svoj smer... Tao by bolo zničené.“⁴⁴

Cieľom triednych bojov ČKS je nepretržite vytvárať chaos, prostredníctvom ktorého sa môže pevne etablovať ako jediná vládnuca strana a náboženstvo v Číne – používa stranickú ideológiu na ovládanie čínskeho ľudu. Vládne inštitúcie, armáda a spravodajské médiá sú všetko nástroje používané stranou na vykonávanie jej násilnej diktatúry. ČKS, ktorá priniesla do Číny nevyliciteľné choroby, je sama na pokraji zániku a jej zrútenie je nevyhnutné.

Niektorí ľudia sa obávajú, že keď sa ČKS rozpadne, krajina upadne do chaosu. Kto nahradí vládnu úlohu ČKS v Číne? V päťtisícročnej histórii Číny je 55 rokov vládnutia ČKS takých krátkych ako prchavý mrak na oblohe. Nanešťastie počas tohto krátkeho obdobia 55 rokov ČKS vážne narušila tradičné názory a normy, zničila tradičné morálne princípy a sociálne štruktúry, zamenila starostlivosť a lásku medzi ľudskými bytosťami za boj a nenávisť, nahradila úctu k nebesiam, zemi a prírode aroganciou „ľudí podmaňujúcich si prírodu“. Jej deštruktívne činy spustošili sociálne, morálne a ekologické systémy a zanechali čínsky národ v hlbokkej kríze.

V čínskej histórii považoval každý dobrý vládca lásku k ľuďom, ich obživu a vzdelávanie za povinnosť vlády. Ľudská povaha je láskavá a úlohou vlády je podporovať túto vrozenú ľudskú vlastnosť. Mencius povedal: „Toto je cesta ľudí: tí, ktorí budú pevne podporovaní, budú mať pevné srdcia, zatiaľ čo tí, ktorí nebudú pevne podporovaní, pevné srdcia mať nebudú.“⁴⁵ Vzdelávanie bez prosperity nebolo účinné; tyranskými vodcami, ktorí nemilovali svoj ľud a zabíjali nevinných, Číňania vždy opovrhovali.

V päťtisícročnej čínskej histórii bolo mnoho zhovievavých panovníkov, ako napr. cisár Jao

⁴⁴ Autor Kchang Jou-wej, „Zbierka politických spisov“, 1981. Čung-chua Ču-t'ü. Kchang Jou-wej (1858 – 1927) bol významným reformným mysliteľom z obdobia neskorého dynastie Čching.

⁴⁵ Od Mencia.

a cisár Šun v staroveku, cisár Wen a cisár Wu v dynastii Čou, cisár Wen a cisár Ťing v dynastii Chan, cisár Tchang Tchaj-cung v dynastii Tchang a cisár Kchang-si a cisár Čchien-lung v dynastii Čching. Prosperita, ktorej sa tieto dynastie tešili, bola výsledkom toho, že vládcovia praktizovali nebeské Tao, nasledovali náuku o strede a usilovali sa o mier a stabilitu. Medzi charakteristiky láskavého vládcu patrí obklopovanie sa cnostnými a schopnými ľuďmi, otvorenosť voči rôznym názorom, presadzovanie spravodlivosti a mieru a dávanie ľuďom to, čo potrebujú. Takto potom budú občania dodržiavať zákony, udržiavať si zmysel pre slušnosť, žiť šťastne a pracovať efektívne.

Keď sa pozeráme na svetové záležitosti, často sa pýtame, kto určuje, či bude štát prosperovať alebo zanikne, hoci vieme, že vzostup a pád krajiny má svoje príčiny. Keď ČKS bude preč, môžeme očakávať, že mier a harmónia sa do Číny vrátia. Ľudia budú opäť pravdiví, zhovievaví, skromní a tolerantní, štát sa bude opäť starať o základné potreby ľudí a všetky profesie budú prosperovať.